

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-י.ב. נ' ט.כ.

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

י.ב.

ע"י ב"כ עו"ד אורית קמחי-קריגר, רוברט ליכט-פטרן
וליא גולני ברנס

נגד

משיבים

ט.כ.

ע"י ב"כ עו"ד ורדה חקלאי ואחי

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט מ. לוי, בתמ"ש 11204-12-15), מיום 8.1.17, במסגרתה נעתר לבקשת המשיבה והורה על מינוי רו"ח לבחינת זכויות המבקש וכל ההכנסות שנוקפו לזכותו מהחברות שבבעלותו ומכל מקור שהוא בשנים 2014-2015.

העובדות הצריכות לעניין

המבקש והמשיבה יהודים ישראלים שנשאו כדמו"י ביום 28.6.2002. מנישואיהם נולדו לבני הזוג 3 ילדים קטינים, ילידי השנים 2003, 2005 ו-2008. עובר לנישואיהם, ביום 27.5.2002, חתמו הצדדים על הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק-דין על ידי בית המשפט קמא (כב' השופטת טובה סיוון ז"ל) ביום 19.6.2002. הסכם הממון קבע, בין השאר, הסדר של הפרדה רכושית בקשר לרכוש מלפני הנישואין, לרבות שורה של חברות באמצעותן מתנהלים עסקיו של המבקש, שהוא שמאי מקרקעין בהכשרתו, שעוסק גם בפעילות יזמית נדל"נית ופעילויות נוספות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-02 י.ב. נ' ט.כ.

1 לפני בית המשפט קמא תלויה ועומדת תביעתה של המשיבה לביטול הסכם הממון, בעילות של עושק,
2 טעות והטעייה שנפלו לטענתה לעת כריתתו (תמ"ש 42034-10-15) כמו גם תביעה לחיוב המבקש
3 במזונותיה ומזונות שלושת הילדים הקטינים (תמ"ש 11204-12-15).

4
5 במסגרת התביעה למזונות הוגשה על ידי המשיבה ביום 4.6.16 בקשה לחיוב המבקש במזונות זמניים.
6 במסגרת הבקשה למזונות זמניים, כמו גם במסגרת התביעה למזונות, טענה המשיבה לפני בית
7 המשפט קמא באשר לשלל פעילויותיו המקצועיות של המבקש, אופן ניהולם והיקף הכנסותיו
8 מפעילויות אלו. המשיבה טענה כי הכנסותיו המפליגות של המבקש אפשרה לצדדים ולילדיהם לחיות
9 את חייהם השוטפים ברמת חיים העולה על הממוצע הנהוג כשסכום ההוצאות החודשיות אשר הוצאו
10 על ידם מידי חודש בחודשו עמד בממוצע ע"ס של כ- 100,000 ש"ח. עוד נטען על ידי המשיבה כי חלקו
11 של סכום זה שולם באמצעות החשבון המשותף ומהכספים אותם הפקיד המבקש בלעדית לחשבון זה
12 וחלקו שולם ישירות מחשבוניתיו העסקיים של המבקש תוך שהוא זוקף את ההוצאות הכרוכות בכך
13 על חשבון עסקיו.

14
15 בתגובתו לבקשה למזונות זמניים הכחיש המבקש את הטענות וטען כי המשפחה התקיימה ממשכורות
16 הצדדים שהופקדו לחשבון המשותף (משכורתו שלו שעומדת על סך 25,000 ₪ נטו ושהופקדה לחשבון
17 המשותף ומשכורתה של המשיבה, שעומדת לפי גרסתה שלה בהוצאת הפרטים ע"ס 12,400 ₪ נטו
18 בממוצע) ולא "נהנתה" מרווחים אחרים, ככל שהיו. משכורות הצדדים הספיקו ומספיקות לכלכלת
19 המשפחה ברמת חיים נאותה ובכבוד לאורך השנים. לטענתו, כשמתמלאים בפועל צרכי המשפחה
20 ממשכורות הצדדים, אזי אין חשיבות לשאלת היקף נכסיו העסקיים, שכן המשפחה ממילא לא
21 התבססה עליהם ולא ניזונה מהם. הוצאות הוניות חריגות (כגון שיפוץ או רכישת רכב) מומנו לטענתו
22 מהלוואות שנקחו.

23
24 בעקבות תגובת המבקש לבקשה למזונות זמניים, עתרה המשיבה, במסגרת התביעה למזונות, לחיוב
25 המבקש בהמצאת מסמכים הנוגעים לכלל ההכנסות המתקבלות בידו הן באופן עצמאי והן באמצעות
26 החברות שבבעלותו. ביום 23.9.16 נעתר בית המשפט קמא לבקשת המשיבה והמבקש חויב להמציא
27 לתיק בית המשפט מידע מפורט כולל מסמכים, הנוגע לאופן פעילותו העסקית כעצמאי וכבעל שליטה
28 בחברות, פירוט החברות שבבעלותו, ההכנסות המתקבלות בידו ו/או בידי החברות שבבעלותו
29 ובשליטתו מפעילויותיו אלה, מסמכים בנקאיים ועוד.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395 י.ב. נ' ט.כ.

1 בהתאם וכמתחייב מהחלטת בית המשפט, הוגשו ע"י המבקש לתיק ביהמ"ש, למעלה מ-600 מסמכים,
2 הכוללים מאזנים של 6 החברות הנמצאות בבעלותו ובשליטתו, דוחות כספיים ודוחות שהוגשו על ידו
3 למס הכנסה, בשמו ובשם החברות שבבעלותו, מסמכי הבנק הנוגעים לפעילויות המשיב והחברות
4 שבשליטתו ועוד.

5

6 בימים 10.10.16 ו-2.11.16 התקיימו דיונים בבקשה למזונות זמניים במסגרתם נחקרו הצדדים
7 באריכות (הפרוטוקול הכולל מונה כ-80 עמודים).

8 בתום הדיון שהתקיים ביום 2.11.16 הורה בית המשפט קמא לצדדים להגיש סיכומיהם בסוגיית
9 המזונות הזמניים (בתוך 10 ימים כל אחד מהצדדים).

10

11 ביום 4.12.16, מיד לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, עתרה המשיבה לפני בית המשפט קמא, בבקשה
12 "למינוי רו"ח מומחה מטעם בית המשפט" בה ביקשה כי ימונה רו"ח מומחה אשר יגיש חוות דעת
13 "בכל הנוגע לסכום ההכנסות המתקבלות ו/או שיתקבלו בידי המשיב ו/או שעמדו לרשותו של
14 המשיב בשנים 2014-2015 כעצמאי ו/או כשכיר ו/או כל מקור ו/או מכלל החברות הנמצאות בבעלותו,
15 לרבות משכורות, דיווידנדים, דמי ניהול וכל הכנסה אחרת הנזקפת לזכותו ו/או לזכות החברות
16 שבבעלותו". במסגרת בקשתה טענה המשיבה כי בשים לב למסמכים החשבונאיים המרובים
17 והמורכבים אשר הוגשו ע"י המבקש לתיק בית המשפט, הדרך היחידה להתחקות באופן חד משמעי
18 אחר המסקנות החשבונאיות והכספיות העולות משלל המסמכים והדוחות שהוגשו, היא רק באמצעות
19 מומחה אשר יבחן את המסמכים וימציא לבית המשפט את ממצאיו. לביסוס טענותיה אלו צירפה
20 המשיבה לבקשתה מספר מסמכים מכלל אותם 600 מסמכים שהוגשו מהם היא לומדת כי בעקבות
21 דיווידנדים ששולמו למבקש ולחברות שבבעלותו מחברות אחרות שבבעלותו, כמו גם מרווח שנתי
22 בסך מאות אלפי ₪ שנצבר בחברות ושנותר בהן, מסתכמות הכנסותיו של המבקש בלמעלה מ-170,000
23 ש"ח נטו לחודש. המשיבה חתמה את בקשתה בטענה, כי "לחות הדעת שתינתן יש השלכה מהותית
24 הן במחלוקת המיידית הנוגעת לשיעור חבותו של המשיב במזונות המבקשים כמו גם במחלוקות
25 הרכושיות התלויות ועומדות לפתחו של כב' בית המשפט הן בעתירת המבקשת לביטול הסכם הממון
26 אשר נחתם בין הצדדים ולביצוע איזון משאבים ביניהם כמתחייב על פי חוק יחסי ממון, כמו גם
27 לקביעת זכויותיה בהתאם להסכם הממון עצמו במידה ומכל טעם שהוא תידחה עתירתה לביטול
28 הסכם הממון".

29

30 המבקש התנגד לבקשה וטען כי כבר סיפק, בהתאם להחלטת בית המשפט קמא, אישור רו"ח ביחס
31 לכל ההכנסות שהתקבלו אצל בשנים הרלוונטיות, כמו גם אישור בדבר פירוט המשיכות שנעשו על ידו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-02 י.ב. נ' ט.כ.

1 מחשבוניות החברות. לטענתו, המסמכים המגמתיים שבחרה המשיבה אינם מסייעים בידיה כי עולה
2 מהם שהיו בחברות רווחים שלא חולקו וככאלו הרי שלא שימשו לכלכלת המשפחה (ס' 3.2 לתגובה).
3 עוד טען המבקש כי כעולה מאישור רו"ח שסופק, לא נמשכו על ידו כספים בשנים 2013-2015 מעבר
4 לשכרו והכנסתו בשנים אלו הייתה בהתאם לתלושי השכר שלו (ס' 3.3 לתגובה). המבקש טען כי לא
5 הובאה לפני בית המשפט קמא כל ראיה לפיה הוצאות המשפחה שולמו גם מהחשבוניות העסקיים
6 ומשכך הרי שהמינוי מתבקש למטרה זרה ולא לצורך ההכרעה במחלוקות שלפני בית המשפט קמא –
7 לא לתביעת המזונות, ולא ל"מחלוקת הרכושית" שבשלב זה נסובה אחר תוקפו של הסכם הממון
8 שקיבל תוקף של פס"ד (ולא תביעה לאיזון משאבים שאינה יכולה להיות מוגשת כל עוד לא בוטל
9 פסה"ד וכשתביעה חלופית לקביעת זכויות המשיבה בהתאם להסכם הממון לא הוגשה).

10
11 המשיבה הגישה תשובה לתגובה בה חזרה על עיקרי טענותיה בבקשה המקורית.

12
13 ביום 8.1.17 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשת המשיבה בה קבע ביהמ"ש קמא כדלקמן:

14
15 "לאור הנתען בבקשה ובתגובות לה מצאתי להיעתר לבקשה. דווקא מנימוקי ההתנגדות למבוקש
16 בסעיפים 3.2 ו-3.3 לתגובה מטעם המשיב עולה הצורך במינוי רו"ח. יוער שהבקשה אינה מתייחסת
17 אך לתביעה לביטול הסכם הממון כפי שעולה מהתגובה. המחלוקת שבין הצדדים באשר למהות שכר
18 של המשיב ומה כולל, טענות המבקשת בקשר עם הכנסות מהחברות אל מול טענות המשיב שמדובר
19 בכספי החברות וקיומם של חובות מחייבים את מינוי המומחה. אין כמוכן בעצם מינוי המומחה
20 הסכמה עם טענה מטענות העולות ושזורות בבקשה ובתשובה."

21
22 בהמשך להחלטה, הורה בית המשפט קמא ביום 26.1.17 על מינוי רו"ח פרישקולניק חנן כמומחה
23 מטעם בית המשפט "לצורך מתן חוות דעתו באשר לזכויות, הכנסות ומשכורות המשיב בשנים 2014-
24 2015. המומחה יבחן את כלל הכנסות המשיב כשכיר וכעצמאי מכלל החברות שבבעלותו ומכל
25 הכנסה הנזקפת לזכותו מכל מקור שהוא" (ס' 1-2 להחלטה). באותה החלטה גם הורה ביהמ"ש קמא
26 כי "בשלב זה יישאו הצדדים בחלקים שווים במלוא עלות שכרו של המומחה" (ס' 5 להחלטה).

27
28 במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי מלין המבקש על החלטת בית המשפט קמא מיום 8.1.17 ועל צו
29 המינוי שניתן בעקבותיה ביום 26.1.17. לטענת המבקש, מינוי רו"ח, כפי שהתבקש, אינו רלוונטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-י.ב. נ' ט.כ.

1 להכרעה בתביעה לביטול הסכם הממון שהיא התביעה "הרכושית" היחידה הקיימת כיום. אין לפני
2 בית המשפט קמא תביעה לאיזון משאבים וגם לא תביעה חלופית כלשהי לקביעת הזכויות על פי הסכם
3 הממון. לגישת המבקש, השאלה היחידה שיכולה להיות רלוונטית, לתביעה למזונות, היא מהי הכנסתו
4 בפועל ולא מה היקף זכויותיו, וביהמ"ש קמא אינו נדרש למומחה כדי לקבוע ממצאים בדבר גובה
5 "משכרותו", שהיא עניין עובדתי גרידא, לאחר שנחקר והומצאו מסמכים לרבות אישור רו"ח. עוד
6 טוען המבקש כי שגה ביהמ"ש קמא, משבחר להורות על מינוי המומחה, משלא תחם את בדיקת
7 המומחה לבחינת סכום הכנסותיו בפועל בלבד וכשעולה מצו המינוי הוסמך המומחה גם לבחון
8 הכנסות "רעיוניות" – "זכויות" של המבקש שנצברו בחברות שבבעלותו ובשליטתו, ושלא שימשו
9 לצרכי המשפחה מעולם. עוד טוען המבקש כלפי החלטת בית המשפט קמא לפיה "**בשלב זה ישיאו**
10 **הצדים בחלקים שווים במלוא עלות שכרו של המומחה**". המבקש טוען כי כבר השקיע זמן רב וכספים
11 כדי להמציא את כל המידע הנרחב שביקשה המשיבה ביחס לעצמו ולעסקיו, באופן חסר תקדים
12 בתביעת מזונות, ומשאין המידע מספק אותה עליה לשאת בעלות מינוי המומחה אותו היא ביקשה.

13

14 לבקשת רשות הערעור התבקשה תשובה. בהחלטתי ביקשתי את הצדדים להודיע אם מסכימים כי
15 בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה. כן התבקשה
16 התייחסות לשאלה אם במקרה כזה ניתן לראות בבקשה ובתשובה סיכומים בכתב.

17

18 ביום 14.3.17 הוגשה תגובת המשיבה לבקשת רשות הערעור. המשיבה הסכימה למתווה האמור של
19 דיון בבקשה כבערעור עצמו, כמו גם לראות בתגובתם סיכומים בכתב. המשיבה טענה כי צדק בית
20 המשפט קמא בהחלטתו בה הורה על מינוי רו"ח והסמכויות שהקנה בידי האחרון, שכן "**מידע מלא**
21 **ומדויק זה נדרש והינו רלוונטי ומהותי בתביעה למזונות התלויה ועומדת להכרעת כב' בית המשפט**".
22 בהמשך טוענת המשיבה כי "**במאמר מוסגר יצוין כי מידע מלא ומדויק זה יידרש בכל מקרה על מנת**
23 **להביא לידי יישוב הכולל של הסכסוך בין הצדדים בין אם יבוטל הסכם הממון ובין אם לאו**". לטענת
24 המשיבה אין לתת יד לאבחנה המלאכותית שמנסה המבקש לעשות, כך שתצומצם סמכות המומחה
25 שמונה לבחון רק הכנסות שהתקבלו בידי המבקש בפועל, כאשר לזכות המבקש ו/או החברות
26 שבבעלותו נקפות הכנסות אחרות, מרווחי החברות, ש"רק על פי החלטותיו האישיות המגמתיות
27 והבלעדיות של המבקש- נותרו מופקדות בחברות הנמצאות בבעלותו ולא הועברו אליו ו/או לא
28 התקבלו בידו פיזית". (ס' 5 לתגובה). המשיבה טוענת כי מטרת עתירת המבקש היא "**לנצל את הליכי**
29 **המשפט, להעלים מבית המשפט ולמנוע מהמשיבה אשתו ואם 2 ילדיה את כלל הכנסותיו המופלגות**"
30 (ס' 6 לתגובה). במסגרת התגובה חזרה המשיבה על טענותיה, כפי שנטענו לפני בית המשפט קמא
31 בבקשתה למינוי המומחה ועל סמך אותם המסמכים שצירפה לתמיכה לה, באשר להכנסותיו הנתענות
32 של המבקש, ולפיהן הניתוח החשבונאי של מאות המסמכים שהוגשו ע"י המבקש מעלה כי הכנסותיו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-02 י.כ. נ' ט.כ.

1 באופן אישי ובאמצעות החברות שבשליטתו, מסתכמות בלמעלה מ-170 אלף ₪ נטו. המשיבה טוענת
2 כי "בשים לב לבחירתו האישית, הוולונטרית והחד צדדית של המבקש לנהל חלק מעסקיו כעצמאי
3 וחלק כחברה, ובשים לב לעובדה כי כל החברות הינן בבעלותו ובשליטתו המלאה, ברור כי אין מקום
4 ליצירת כל אבחנה שהיא וכי על מנת לאמוד את הכנסתו של המבקש בתקופה מסוימת יש לצרף הן
5 את הכנסותיו של המבקש כעצמאי והן כחברה, ובוודאי לצרף את ההכנסות בחברות שהן בבעלותו
6 ובשליטתו המלאה" (ס' 11 לתגובה).

דיון והכרעה

7
8
9
10 בהתאם להסכמת הצדדים ולסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אני
11 מחליט ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו. הצדדים אף הסכימו לראות בכתבי טענותיהם
12 סיכומים בכתב.

13
14 מינוי מומחה מטעם בית המשפט היא סמכות שבשיקול דעת בית המשפט קמא, הערכאה הדיונית
15 (ראו תקנה 258ב(א) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984). החלטת בית המשפט קמא על מינוי
16 המומחה ניתנה בתביעת המזונות, שנמצאת לאחר שלב הסיכומים בבקשה למזונות זמניים (יצוין כי
17 דיון הוכחות בתביעה למזונות כמו גם בתביעה לביטול הסכם הממון קבוע ליום 15.5.17 – כך לפי
18 הנטען בס' 7 לתגובת המשיבה לבר"ע). גם אם אשתכנע מטיעוני המבקש כי בית המשפט קמא אינו
19 נדרש כלל ועיקר למומחה מטעם בית המשפט לשם הכרעה בבקשה למזונות זמניים העומדת על הפרק,
20 נוכח החומר שהובא לפניו ומטעמים אחרים שפורטו בבקשה - בכך איני מוצא די כדי להצדיק
21 התערבות בעצם החלטת בית המשפט קמא על מינוי המומחה מטעמו. מדובר בהחלטה שבסדרי דין
22 ובדרך ניהול ההליך בה בחר בית המשפט קמא לנקוט והלכה היא, כי אין ערכאת הערעור נוטה
23 להתערב בהחלטותיה של הערכאה הדיונית שעניינן סדרי דין וניהול הליכים, אפילו סבורה היא שראוי
24 היה להחליט על דרך דיונית אחרת, אלא אם החלטה נוגדת את הדין, יוצרת עיוות דין או מקפחת
25 את זכותו של אחד הצדדים (ראו: רע"א 10608/06 הרן נ המועצה המקומית גבעת זאב תק-על 2009(1),
26 5190 ; רע"א 818/08 יואל חצרוני ואח' נ' סבינוי טופז בע"מ ואח'. תק-על 2009(1), 1479 ; רע"א
27 1128/06 מפעל הפיס נ' רוני גולן ואח'. תק-על 2006(3), 379, עמ' 380. ראו גם בספרם של ח. בן נון
28 וט. חבקין, הערעור האזרחי, מהדורה שלישית, תשע"ד-2012, הוצאת נבו, בעמ' 203).

29 המבקש לא הצביע על כל עיוות דין או קיפוח זכות שנגרם לו כתוצאה מעצם מינוי המומחה. מאותו
30 הטעם גם איני מוצא מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא בצו המינוי ולפיה "בשלב זה יישאו
31 הצדדים בחלקים שווים במלוא עלות שכרו של המומחה" (הדגשות שלי שיש'). ברי כי בסופו של דבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-י.ב. נ' ט.כ.

1 עלות המומחה תילקח בחשבון על-ידי בית המשפט קמא בפסק-דינו הסופי ואין כל טענה בפי המבקש
2 לפיה אין ביכולתו הכלכלית לשאת בשלב זה במחצית שכר טרחת המומחה.

3
4 שאלה אחרת היא שאלת היקף הסמכויות שהוקנו למומחה.

5
6 בהחלטתו מיום 26.1.17, מינה בית המשפט קמא את המומחה "לצורך מתן חוות דעתו באשר לזכויות,
7 הכנסות, ומשכורות המשיב בשנים 2014-2015" (ס' 1 להחלטה) והורה למומחה לבחון "את כלל
8 הכנסות המשיב כשכיר וכעצמאי מכלל החברות שבבעלותו ומכל הכנסה הנזקפת לזכותו מכל מקור
9 שהוא" (ס' 2 להחלטה). בהחלטת בית המשפט קמא מיום 8.1.17 (שצוטטה לעיל במלואה ושהיא
10 ההחלטה נושא הבר"ע שבעקבותיה ניתן המינוי בהחלטה מיום 26.1.17) לא מצאתי הנמקה מצד בית
11 המשפט קמא להקניית סמכות למומחה לבדוק את "זכויות" המבקש (כלשון ההחלטה מיום 26.1.17)
12 או להקניית הסמכות למומחה לבדוק לא רק את הכנסות המבקש עצמו מהחברות אלא גם הכנסות
13 הנזקפות "לזכות החברות שבבעלותו" (כפי שהתבקש בסיפת העתירה בבקשת המשיבה, לא כאמור
14 נעתר ביהמ"ש קמא ללא סייג). אין הסבר מצד בית המשפט קמא כיצד נתונים אלו רלוונטיים לצורך
15 מתן ההכרעה בהליכים שלפניו (ובפרט לסוגיית המזונות הזמניים העומדת על הפרק).

16
17 המשיבה בתגובתה מאשרת כי ההנחיה שניתנה בהחלטת בית המשפט קמא מיום 26.1.17 למומחה
18 לבדוק את "זכויות המבקש" אינה במקומה, משהדבר כלל לא התבקש על ידה, ולטענתה מקורה
19 ב"טעות סופר" שהייתה יכולה לבוא אל פתרונה לו היה המבקש פונה לביהמ"ש קמא בבקשה לתיקון
20 הטעות. עם זה, באשר להנחיה שניתנה למומחה לבחון לא רק הכנסות הנזקפות לזכות המבקש אלא
21 גם הכנסות הנזקפות "לזכות החברות שבבעלותו" סבורה המשיבה כי ניתנה בדין וכי אין מקום
22 להתערב בה.

23
24 אציין, כבר בפתח הדברים, כי איני יכול לקבל את טענות המשיבה שנטענו "במאמר מוסגר" ובצורה
25 "אגבית" (בס' 3 לתגובתה) לפיהן המידע המדובר "יידרש בכל מקרה על מנת להביא לידי יישוב
26 הכולל של הסכסוך בין הצדדים בין אם יבוטל הסכם הממון ובין אם לאו" וכי מדובר במידע נחוץ
27 מקום ובו תידחה תביעתה לביטול הסכם הממון - כחיצוקים שמוצאת המשיבה להחלטת בית המשפט
28 קמא. בית המשפט קמא בחר לתת את החלטתו תחת תביעת המזונות (ולא בתביעה הרכושית) ולא
29 ציין ולו ברמז כי החליט להקנות למומחה סמכויות רחבות, לבחינת הכנסות החברות שבבעלות
30 המבקש, מתוך "ראייה מרחבית" במטרה להביא את הצדדים לפתרון כולל של הסכסוך, או מתוך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-02 י.ב. נ' ט.כ.

1 יציאה מנקודת הנחה כי מדובר במידע שרלוונטי גם מקום ובו תביעת המשיבה לביטול הסכם הממון
2 תידחה ותתבקש אכיפתו (יצוין כי לפי פרשנות המבקש את הסכם הממון גם אז לא יידרש ביהמ"ש
3 קמא לנתונים אלו). לו אלו היו השיקולים שהנחו את ביהמ"ש קמא עת נתן החלטתו, היה עליו
4 להביאם לידי ביטוי במסגרתה, וגם משלא עשה כן - אין מדובר בסוף פסוק ויוכל לעשות כן אף בעתיד,
5 בהחלטה מנומקת שתיתן. בחינת ההחלטה, כפי שניתנה, אינה מאפשרת לי לצאת מנקודת הנחה כי
6 אלו היו טעמיו של בית המשפט קמא שעמדו ביסוד החלטתו.

7
8 בנסיבות אלו, השאלה שצריכה להישאל, היא האם ניתן למצוא בהחלטת בית המשפט קמא בסיס
9 להצדקת הקניית סמכויות למומחה לבחינת "זכויות" המבקש והכנסות הנזקפות ל"זכות החברות
10 שבבעלותו" שלא התקבלו בידי המבקש בפועל, לשם הכרעה בתביעה למזונות ובפרט בבקשה למזונות
11 זמניים שהתבקשה במסגרתה.

12
13 אין מחלוקת כי במסגרת כתב הגנתו לתביעת המזונות הגיש המבקש הרצאת פרטים; בהמשך הוגשו
14 על ידו "למעלה מ-600 מסמכים, הכוללים מאזנים של 6 החברות הנמצאות בבעלותו ובשליטתו של
15 המבקש, דו"חות כספיים ודו"חות שהוגשו על ידי המבקש למס הכנסה, בשמו ובשם החברות
16 שבבעלותו ובשליטתו, מסמכי הבנק שנוגעים לפעילות המבקש והחברות שבשליטתו ועוד" (סעיף
17 יא' לתגובת המשיבה); כי בהמשך ניתן אישור רו"ח להכנסות המבקש מהחברות (כאשר המשיבה לא
18 ביקשה לחקור את רוה"ח) וכי בית המשפט קמא קיים כבר 2 דיוני חקירות בסוגיית המזונות הזמניים
19 שעל-הפרק.

20
21 המשיבה מדגיש כי קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר לשאלה כיצד מומנה רמת החיים של המשפחה
22 עד למשבר – כשלגרסתה הוצאות המשפחה עמדו בממוצע ע"ס של 100,000 ₪ לחודש ומומנו בחלקה
23 באמצעות החשבון המשותף לשם הוזרמה משכורתו של המבקש מהחברות (בסך 25,000 ₪)
24 ומשכורתה שלה, וחלקה "ישירות מחשבונותיו העסקיים של המשיב תוך שהוא זוקף את הוצאות
25 הכרוכות בכך ע"ח עסקיו". מחלוקת זו הניטשת בין הצדדים, במיוחד בשים לב לפער המשמעותי
26 בעמדות הצדדים באשר לרמת החיים - בהחלט רלוונטית להכרעה בתביעת המזונות. דא עקא, איני
27 רואה כיצד חו"ד המומחה תוכל לסייע להביאה לידי פתרון. שהרי המומחה מונה לצורך בחינת
28 "הכנסות" הנזקפות לזכות המבקש ו"החברות שבבעלותו" ואלו המשיבה, לצורך הוכחת טענותיה,
29 נדרשת להוכיח דווקא "הוצאות" שהוצאו מהחברות (באמצעות דפי חשבון, כרטיסי אשראי וכו') אשר
30 שימשו לכלכלת המשפחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395 י.ב. נ' ט.כ.

1 רוצה לומר – המזונות הם נגזרת של ההוצאות שהוציאה המשפחה ולא של הכנסות החברות שבבעלות
2 המבקש, לפחות בשלב זה בו טרם הוכח כי הכנסות החברות (להבדיל מהכנסות המבקש מהחברות)
3 שימשו לכלכלת המשפחה. ברי כי אם ביהמ"ש קמא יגיע למסקנה כי הוצאות המשפחה לא מומנו רק
4 ממשכורות הצדדים אלא באמצעות חשבונות החברות שבבעלות המבקש, ממילא ייגזרו המזונות לא
5 רק לפי הכנסות המבקש ממשכורת שנמשכה באופן פורמלי מהחברות אלא לפי הכספים ששימשו
6 לכלכלת המשפחה מכל מקור שהוא. ברם, כל עוד לא נסתרה גרסת המבקש לפיה המשפחה חיה
7 ממשכורות שני הצדדים בלבד, ברמת חיים בהתאם לשכרם וכי כשהיו הוצאות חריגות נטלו הלוואות
8 לכסותם – על מה ולמה נדרש מומחה, שמונה במסגרת תביעת המזונות, לבדוק בציניות החברות
9 שבבעלות המבקש לשם מתן חו"ד באשר להכנסות החברות, קרי הרווחים שנצברו בחברות, במהלך
10 השנים? לשאלה זו, לצערי, לא מצאתי תשובה בהחלטת בית המשפט קמא.

11

12 לטעמי, גם משבחר בית המשפט קמא להיעתר לבקשת המשיבה והורה על מינוי המומחה - היה על
13 בית המשפט קמא להבחין בין מתן חוות דעת באשר לשאלת הכנסות המבקש לבין ההרחבה של
14 סמכות המומחה לבחון גם "זכויות" המבקש והכנסות הנזקפות "לזכות החברות שבבעלותו" כשאלו
15 לכאורה לא יכולים היו לשמש לכלכלת המשפחה. למצער, היה מקום למצוא הנמקה בהחלטה ממנה
16 ניתן ללמוד מדוע סוגיית רווחיות החברות שבבעלות המבקש (ככל שרווחים אלו לא נמשכו בפועל)
17 רלוונטית לצורך הדיון בהליכים שלפניו.

18 בהיעדר כל נימוק בעניין זה של בית המשפט קמא איני יכול לקבל גם את התזה אותה הציגה המשיבה
19 לפיה משהמבקש הוא בעל השליטה בחברות אזי יש לראות בהכנסות החברות (גם כשלא נמשכו על-
20 ידו) כהכנסותיו שלו, לצורך פסיקת המזונות. קבלת תזה זו, ככלל גורף, גם כשבפועל צרכי המשפחה
21 מסופקים ממשכורות הצדדים, אינה ראויה, ועומדת לטעמי בסתירה לעקרונות האישיות המשפטית
22 הנפרדת של חברה בע"מ. לא נטען על ידי המשיבה כי צרכי המשפחה סופקו על ידי נכסי המקרקעין
23 של החברות בהן למבקש מניות כפי שלא נטען שהמשפחה "סבלה" בשנה כזו או אחרת מהפסדים
24 שנגרמו מהשקעות או מנטל הלוואות הרובץ בגינן שנטלו החברות. לא נטען על ידי המשיבה כי רמת
25 החיים של המשפחה השתנתה בהתאם להצלחת ההשקעות של החברות או לכשלונן (ויצוין כי גם
26 לגרסת המשיבה אין מדובר רק בחברות שבאמצעותן פועל המבקש במקצועו כשמאי מקרקעין, אלא
27 מדובר גם בחברות שעוסקות בפעילות יזמית נדל"נית, מימון, "בנק וירטואלי" ועוד – ר' ס' 9 לכתב
28 התביעה למזונות). קבלת התזה, תחייב את בית המשפט, בבחינת הצד השני של המטבע, גם להתחשב
29 בעתיד, בין במסגרת פסיקת המזונות ובין במסגרת תביעה לשינוי הסכום שנפסק, בהצלחת ובכישלון
30 עסקי של החברות, גם אם לאלו לא הייתה השפעה על המשכורת שנמשכה מהן או לכושר השתכרות
31 של המבקש, החייב במזונות.

32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-02-14395-י.ב. נ' ט.כ.

1 לאור כל האמור לעיל, אני מחליט לקבל את הערעור בחלקו כד שצו המינוי של המומחה (מיום
2 26.1.17) יתחם למתן חוות דעת באשר להכנסות ומשכורות המבקש כשכיר וכעצמאי מכלל עסקיו
3 והחברות שבבעלותו כמו גם דיבידנדים, דמי ניהול וכל הכנסה אחרת שהתקבלו לידיו בפועל בשנים
4 2014-2015.

5
6 יתר ההוראות בצו המינוי, לרבות הקביעה לפיה בעלות שכר טרחתו של המומחה יישאו הצדדים
7 בשלב זה בחלקים שווים, יותרו בעינם. לבית המשפט קמא שמורה כמובן הפררוגטיבה, בהתאם
8 לתוצאות ההליך ולחיוניות שתימצא לחוות דעת המומחה, לקבוע חלוקה אחרת באשר לאופן בו תושג
9 עלות זו בסופו של דבר.

סוף דבר

10
11 הערעור מתקבל בחלקו, כאמור לעיל.
12
13 משהערעור התקבל רק באופן חלקי – כל צד יישא בהוצאותיו.
14 העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות באי כוחו.
15 מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בה נחתם, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.
16
17 ניתן היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.
18

19 שאול שוחט, שופט
20
21
22